

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 88.469 van 29 juni 2000
in de zaak A. 91.148/VII-21.007**

In zake : de n.v. SURFACE TREATMENT,
die woonplaats kiest bij
Advocaten M. FAURE en K. CRAUWELS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 210 A

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat H. LANGE,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Schermersstraat 30.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v.
SURFACE TREATMENT op 20 april 2000 heeft ingediend om de
schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het
besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en
landbouw van 17 februari 2000 waarbij haar aanvraag
"strekking tot het bekomen van een verlenging van de
termijn voor lozing van het bedrijfsafvalwater op de
openbare riolering" niet wordt ingewilligd;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 9 juni 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 juni 2000;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. CRAUWELS die, loco Advocaat M. FAURE verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat A. VANDENHENDE die, loco Advocaat H. LANGE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de feitelijke gegevens als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij laat zich in met de oppervlaktebehandeling van metalen.

1.2. Op 4 november 1985 krijgt zij vanwege de directeur van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij een lozingsvergunning voor het lozen van ander dan normaal huisafvalwater met een maximum debiet van 100 m³/dag in de openbare riolering (van de Grotenhoutlaan).

De vergunning wordt verleend voor onbepaalde termijn, doch ingevolge artikel 71 van Vlarem I wordt zij ingekort tot 1 september 2011.

1.3. Op 22 mei 1986 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen aan de verzoekende partij een exploitatievergunning voor een inrichting voor oppervlaktebehandeling van aluminium, voor een termijn verstrijkend op 22 mei 2006.

Op 22 oktober 1992 en 17 december 1998 verleent de bestendige deputatie uitbreidingsvergunningen voor een termijn verstrijkend op 22 mei 2006.

Met laatstgenoemde vergunning wordt onder meer toegestaan het dagdebiet voor de lozing van bedrijfsafvalwater met gevaarlijke stoffen te verhogen met 50 m³/dag, tot een totaal van 150 m³/dag.

In vergelijking met de lozingsvergunning van 4 november 1985 worden de lozingsvoorwaarden voor het bedrijfsafvalwater aanzienlijk verstrengd.

Voor de lozing van bedrijfsafvalwater op de riolering eindigt de vergunningstermijn op 17 december 2001, dit in tegenstelling tot de rest van de uitbreiding, waarvoor een termijn tot 22 mei 2006 geldt.

1.4. De verzoekende partij gaat tegen het vergunningsbesluit van 17 december 1998 in beroep bij de Vlaamse minister bevoegd voor het leefmilieu, vooral omdat zij niet akkoord kan gaan met die onderdelen van de vergunning die betrekking hebben op het lozen van bedrijfsafvalwater, en met een ministerieel besluit van 22 juni 1999 wordt het beroep gedeeltelijk gegrond verklaard : de bijzondere (verstrengde) lozingsvoorwaarden zijn slechts van toepassing vanaf 17 december 2001 en dus niet onmiddellijk.

Dit ministerieel besluit van 22 juni 1999 wordt niet aangevochten met een annulatieberoep.

1.5. In de herfst van 1999 dient de verzoekende partij bij de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw een "verzoek tot het wijzigen van de milieuvergunningsvoorwaarden van een inrichting van klasse 1 volgens Artikel 45 van het VLAREM I" in.

Gevraagd wordt :

- de geldigheidstermijn voor het lozen van bedrijfsafvalwater in de riolering, ingevolge artikel 5, § 2, van het deputatiebesluit van 17 december 1998 vastgelegd op 17 december 2001, te verlengen tot 1 september 2011;
- de inwerkingtreding van de verstrengde lozingsvoorwaarden, vastgelegd in artikel 3, § 3, van het deputatiebesluit van 17 december 1998 en van toepassing gemaakt door het ministerieel besluit van 22 juni 1999 op 17 december 2001, te verdagen naar 1 september 2011;
- in ondergeschikte orde : de termijn van de vergunning voor de lozing van bedrijfsafvalwater in de openbare riolering te verlengen tot 22 mei 2006, zijnde de vervaldatum van de exploitatievergunningen.

1.6. Nadat een reeks adviezen werd ingewonnen neemt de verwerende partij op 17 februari 2000 de thans bestreden beslissing. Het verzoek wordt niet ingewilligd;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift doet gelden dat tengevolge van de weigering van de verlenging van de termijn van de vergunning en de bevestiging van de automatische inwerkingtreding van de

strengere lozingsvoorwaarden, zij zich genoodzaakt ziet tussen 17 juni 2000 en 17 december 2000 een nieuwe aanvraag in te dienen voor de lozing van haar bedrijfsafvalwater, dat ingevolge de bestreden beslissing de strenge lozingsvoorwaarden nu reeds bekend zijn, dat die voorwaarden de exploitatie onmogelijk maken, dat het bestreden besluit slechts een korte termijn verleent om de omschakeling naar de strengere voorwaarden te realiseren, dat zij hierdoor niet over voldoende tijd beschikt om het productieproces en de afvalwaterzuivering grondig te onderzoeken met het oog op de vaststelling van de maatregelen die kunnen worden genomen om aan de strengere lozingsnormen te voldoen, dat, gelet op de eigenheid van het productieproces zulk een studie grondig dient te geschieden, dat zij dienvolgens een nieuwe lozingsvergunning zal krijgen waarin strenge lozingsnormen zullen worden opgelegd, terwijl niet vaststaat of zij op dat ogenblik aan die normen zal kunnen voldoen, dat bovendien eerst het functioneren van een nieuwe productielijn moet worden afgewacht om de studie op efficiënte wijze te kunnen uitvoeren, dat zij zal gedwongen worden hetzij bedrijfsafvalwater te lozen met miskenning van de lozingsnormen die vanaf 17 december 2001 vrijwel zeker zullen worden opgelegd, hetzij haar bedrijfsactiviteiten stil te leggen, vermits de bedrijfsactiviteit onlosmakelijk verbonden is met de mogelijkheid om afvalwater te lozen, dat een rationele en toekomstgerichte planning van investeringen noodzakelijk is, waarbij het essentieel is dat haar vergunningssituatie klaar en zeker is, dat door het bestreden besluit deze zekerheid en de toekomst van de ganse onderneming in het gedrang komt, alsook de continuïteit van de nieuw aangegane relaties met buitenlandse bedrijven en met de klanten die geïnteresseerd zijn in haar producten, dat daardoor ook de werkgelegenheid in haar bedrijf op de helling wordt gezet;

2.2.1. Overwegende dat uit het overzicht van de feiten (sub 1.3. en 1.4.) is gebleken dat met het definitief geworden ministerieel besluit van 22 juni 1999 aan de verzoekende partij de vergunning voor de lozing van bedrijfsafvalwater met een totaal van 150 m³ per dag werd verleend tot 17 december 2001; dat dit betekent dat de verzoekende partij genoodzaakt zal zijn een nieuwe milieuvergunningsaanvraag in te dienen voor de lozing van haar bedrijfsafvalwater tussen 17 juni 2000 en 17 december 2000; dat een verzoek tot het wijzigen van de vergunningsvoorwaarden, waarvoor een geëigende procedure is vastgelegd, fundamenteel verschilt van het verlengen van de vergunningstermijn; dat immers het verlengen van de vergunningstermijn niets anders is dan het vragen van een hernieuwing van de vergunning, waarvoor de normale vergunningsprocedure moet doorlopen worden; dat dienvolgens een schorsing van het bestreden besluit, waarbij de vraag van de verzoekende partij tot wijziging van de vergunningsvoorwaarden wordt afgewezen, er niet toe kan leiden dat haar een langere vergunningstermijn dan 17 december 2001 kan worden toegestaan; dat hoedanook zij een nieuwe aanvraag voor de lozing van het bedrijfsafvalwater zal moeten indienen; dat het feit dat bij die nieuwe aanvraag een studie zou moeten worden gevoegd betreffende de bedrijfsafvalwaterproblematiek los staat van het bestreden besluit; dat overigens zowel uit de aanhef van het deputatiebesluit van 17 december 1998 als uit de aanhef van het ministerieel besluit van 22 juni 1999 blijkt dat de verzoekende partij zelf aan de bevoegde instanties heeft voorgesteld om een dergelijke studie uit te voeren, die volgens haar eigen verklaringen alleszins klaar kan zijn voor 17 december 2000; dat aangezien lozingsvoorwaarden zijn gekoppeld aan een lozingsvergunning die voor een bepaalde tijd geldt en de lopende vergunning op 17 december 2001 verstrijkt, de verwerende partij met het bestreden besluit geen lozingsvoorwaarden kan vastleggen die gelden na het verstrijken van de

lopende vergunning; dat dienvolgens een schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ook op het vlak van de vergunningsvoorwaarden aan de verzoekende partij niet kan geven hetgeen zij met haar vordering beoogt, met name het behoud van de soepele voorwaarden na 17 december 2001;

2.2.2. Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat blijkt dat een schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit het door de verzoekende partij aangevoerd nadeel niet kan voorkomen; dat niet voldaan is aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zodat de vordering dient te worden afgewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op negenentwintig juni tweeduizend,
door :

Mevr. M.-R. BRACKE,
A. WIJNANTS,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.